

- सागरगम adj. (f. स्त्री) dass. MBh. 13,6769 (subst. f.). — Vgl. सागरगम.
 सागरगामिन् adj. (f. स्त्री) dass. TRIK. 1,2,29. R. GORR. 2,49,3. RAGH. 6, 52. RĀGA-TAR. 5,93. रामसागरगामिनी रामायणमहानदी R. Einl.
 सागरगम adj. (f. स्त्री) dass. MBh. 3,2436. HARIV. 3642. R. 1,26,4. 2,49, 10. 52,3. 83,23. 4,13,5.
 सागरत्व n. nom. abstr. von सागर Meer HARIV. 793.
 सागरदत्त m. N. pr. eines Çākja SCHIFFNER, Lebensb. 266 (36). eines Kaufmanns PĀNĀT. 127,8. VER. in LA. (III) 18,17. eines Fürsten der Gandharva KATHĀS. 106,9.
 सागरनन्दिन् m. N. pr. eines Dichters UGÉVAL. zu UṆĀDIS. 4,121.
 सागरनेमी f. die Erde (meerumfolgt) H. 938.
 सागरपरिपृच्छा f. Titel einer Schrift WASSILJEV 327.
 सागरपर्यन्त adj. (f. स्त्री) meerumgrenzt: die Erde MBh. 1,2472. 4,624. 14,818. R. 5,37,18.
 सागरपाल m. N. pr. eines Nāgarāḡa TĀRAN. 209.
 सागरपुर n. N. pr. einer Stadt KATHĀS. 52,319. fgg.
 सागरमति (?) m. N. pr. eines Mannes Vie de HIOUEN-TSANG 222.
 सागरमुद्रा f. eine best. Meditation VJUTP. 23.
 सागरमेखल adj. (f. स्त्री) meerumgürtet, f. die Erde H. 938. सप्त^० adj. NRS. TĀP. UP. in Ind. St. 9,77.
 सागरमेघ m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 219. fgg.
 सागरलिपि f. eine best. Art zu schreiben LALIT. ed. Calc. 144,6.
 सागरवर्धरेबुद्धिचिक्रीडिताभिज्ञ m. N. pr. eines Buddha Lot. de la b. I. 131.
 सागरवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten Journ. of the Am. Or. S. 7,35.
 सागरवासिन् adj. am Meere wohnend, Meeresanwohner MBh. 2,1099.
 सागरवीर m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 52,320. fgg.
 सागरव्यूहार्थ m. N. pr. eines Bodhisattva DAÇABHŪM. 2.
 सागरसूनु m. der Sohn des Meeres so v. a. der Mond Z.d.d.m.G. 27,70.
 सागरनूपक adj. = सागरवासिन् MBh. 3,1989.
 1. सागरात्त (सागर + श्रुत्) m. Meeresküste R. 4,37,29. 47,12.
 2. सागरात्त (wie eben) adj. (f. स्त्री) meerumgrenzt: die Erde MBh. 1, 2690. Spr. (II) 3344. R. 2,99,9. 100,25 (108,24 GORR.). R. GORR. 1,5,1. VARĀH. BRH. S. 88,18.
 सागरात्तर्गत adj. im Meere lebend: पार्थिवानि च भूतानि तानि च R. 5,5,5.
 सागराम्बर (सागर + अम्बर^०) adj. (f. स्त्री) meerumkleidet, f. die Erde H. 938. R. 2,98,7. RAGH. 3,9. RĀGA-TAR. 3,363.
 सागरालय (सागर + अलय^०) adj. im Meere hausend: भुजगा: R. 5,5,29. m. ein N. Varuṇa's ÇĀNDAM. im ÇKDA.
 सागरवर्त (सागर + वर्त^०) m. Meeresbucht MBh. 3,632. सागरस्य वा समस्तादती वर्तन् यस्मिन् सागरद्वीपे इत्यर्थः NILAK.
 सागरिक von सागर in चातुः^०.
 सागरेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha VER. d. Oxf. H. 66,6,38.
 सागरेत्थ (सागर + उत्थ^०) adj. aus dem Meere gewonnen; n. Seesalz RĀGAN. 6,103.
 सागरोदक (सागर + उद^०) n. Seewasser, wohl N. pr. eines geheiligten Badeplatzes MBh. 13,1696.

- सागरोपम (सागर + उपमा) eine best. grosse Zahl (bei den Gāina) WILSON, Sel. Works 1,309. Ind. St. 10,282.
 सागम् (2. स + आ^०) adj. eines Vergehens schuldig Spr. (II) 1634. Z. d. d. m. G. 27,43. RĀGA-TAR. 1,139. 3,249. 4,57.
 साग्नि (2. स + अग्नि^०) 1) adj. a) mit dem Feuer KĀTA. ÇA. 15,6,14. KAUC. 47. fg. — b) ein Feuer unterhaltend: Manon MĀR. P. 52,30. BRĀH. P. 4,1,62. — 3) adv. = अग्निमन्थपर्यन्तम् P. 2,1,6. Schol. VOP. 6,61.
 साग्निक adj. 1) nebst Agni: लोकपाला: MBh. 3,2127. — 2) = अग्नि-सात्तिक vor dem Feuer als Zeugen geschlossen: सख्य R. 7,33,18.
 साग्नित्व्य (2. स + अग्निचित्वा^०) adj. mit dem Agnikajana verbunden: क्रतु ऋच. ÇA. 4,1,21. 8,27. सोमयागक्रिया 10,10. KĀTA. ÇA. 7,2,3. 22,10,33. LĪT. 8,11,5.
 सौम्य (2. स + 1. अय^०) adj. (f. स्त्री) 1) mit der Spitze ÇAT. BR. 7,4,2,13. KĀTA. ÇA. 7,2,34. — 2) = समग्र ganz, voll, woran nichts fehlt: शत Ind. St. 5,194. R. GORR. 1,63,31. 3,4,26. 4,58,34. 61,30. 7,23,9. MĀR. P. 110,30. BRĀH. P. 3,20,15. fernere Belege unter 1. अय 6), wo das Wort ungenau als mit einem Ueberschuss versehen (vgl. साधिक) gefasst worden ist.
 सायक (2. स + आ^०) adj. auf Etwas bestehend, hartnäckig DAÇAK. 4,5.
 सौकर्यिक adj. = संकथायां साधु: गाṇa कथादि zu P. 4,4,102.
 सौकरिक (von संकर) adj. aus einer Vermischung der Kasten hervor-gegangen, in einer unebenbürtigen Ehe erzeugt MBh. 13,513.
 सौकर्य (wie eben) n. Vermischung, Vermengung SĪH. D. 123. 140. = शाबल्य Comm. zu BRĀH. P. 10,20,34. °खण्डन n. Titel einer Schrift HALL 191. °वाद = जाति^० desgl. 46.
 सौकल adj. von संकल P. 4,2,75.
 सौकल्पिक (von संकल्प) adj. auf einer Willensbestimmung beruhend, daraus hervorgegangen KAP. 5,111. Comm. zu TS. PRĀT. 23,6.
 सौकाशिन (von संकाशिन und dieses von काष् mit सम्) n. allgemeines Sichtbarsein; instr. so v. a. geradezu KĀTA. ÇA. 16,7,4. = प्रगुणम् Comm.
 सौकाश्य (von संकाश) P. 4,2,80. 1) m. N. pr. eines Mannes MBh. 2,321. — 2) f. स्त्री N. pr. einer Stadt R. 1,70,2. gewöhnlich n. (oxyt. und parox. ÇĀNT. 3,16) 71,16. R. GORR. 1,72,3. BURNOUR, Intr. 170. 398. fehlerhaft संकाश्य VP. 4,5,12 (संकाश्याधिपति). HIOUEN-TSANG 1, 236. 2,343. 349. fg. TĀRAN. 290. SCHIFFNER, Lebensb. 263 (43).
 सौकाश्यक adj. (f. स्त्री) P. 7,3,46. Schol.) aus Sāmākṣja stam-mend, ein Bewohner von S. Schol. zu P. 4,2,121. 3,91. Ind. St. 13,380.
 सौकुचित adj. aus Sāmkuṭita stammend गाṇa तत्तिलालादि zu P. 4,3,93.
 सौकुची f. = संकोचमत्स्य ÇĀNDAR. im ÇKDA. शा^० und शंकोच^० gedr.
 सौकुटिर्न (von संकुटिन् und dieses von कूट mit सम्) n. MANĪH. lith. Ausg. 4,26, a. Schol. zu P. 3,3,44. 5,4,15. 6,4,164.
 सौकृत adj. dem Sāmkr̥ti eigen, von ihm stammend: °गोत्रज्ञ VER. d. B. H. 13,34.
 सौकृति m. patron. von Sāmkr̥ti MBh. 2,321. 3,16674. 7,2356. 12, 8896. 8900. pl. Sām̐sk. K. 184, a, 7.
 सौकृती f. zu संकृत्य. सौकृतीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 14,9, a, 31.